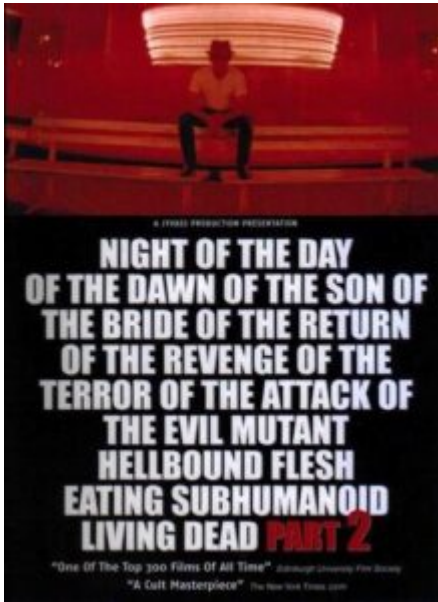

Wat is lang? Een onderzoek naar lange filmtitels

Ach, wat is lang? Dat is relatief.

Night of the day of the dawn of the son of the bride of the return of the revenge of the terror of the attack of the evil, mutant, crawling, alien, flesh-eating, hellbound, subhumanoid , zombified living dead part 2: in shocking 2-D (2011), bijvoorbeeld, wordt met zijn 40 woorden in vakkringen beschouwd als langste filmtitel.

Het is een parodie op *The night of the living dead* (1968), de titel van de film waarmee George A. Romero zijn regiedebuut maakte met een budget van slechts \$ 150.000,-, een film die nog altijd

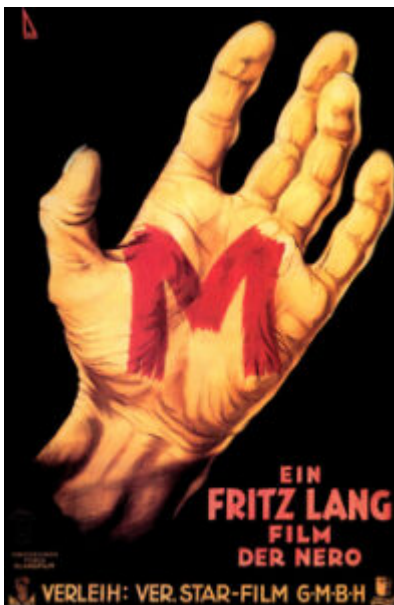
een van de best gewaardeerde griezelfilms is.

De grap is dat in die ellenlange titel de namen van tal van andere films zijn verwerkt. Om te beginnen die van Romero, maar voorts ook bijvoorbeeld *The revenge of the dead* (1960), *The bride of the monster* (1955) of *The attack of the killer-tomatoes* (1980). Om een idee te geven. En er wordt ook nog een lijst met cliché-monsters bij geleverd, van mutant tot flesh-eating aan toe.

Als uitgangspunt voor hun selectie beperkten de vakkringen zich tot speelfilms - dus geen documentair of educatief werk - van Engelstalige - lees: Amerikaanse - makelij. Niet dat in het Frans - *Chacun son cinéma ou Ce petit coup au coeur quand la lumière s'éteint et que le film commence* (2007, 18 woorden) -, Duits - *Die Antigone des Sophokles nach der Hölderlinschen Übertragung für die Bühne bearbeitet von Brecht 1948* (Suhrkamp Verlag) (1992, 17 woorden) -, Spaans - *Mil nubes de paz cercan el cielo, amor, jamás acabarás de ser amor* (2003, 13 woorden) - of Italiaans - *Film d'amore e d'anarchia, ovvero 'stamattina alle 10 in via dei Fiori nella nota casa di tolleranza...* (1973, 17 woorden) - geen lange titels bestaan, maar Amerika ziet zichzelf graag als het centrum van de cinematografische industrie en dat is, eerlijk gezegd, niet eens helemaal ten onrechte.

Pseudo-humor

Mocht u niettemin de indruk hebben dat overdreven lange titels zich bij uitstek lenen voor slechte horror - Oh Snap! I'm trapped in the house with a crazy lunatic serial killer! (2008, 13 woorden) - of voor de pseudo-humor van films op het bedenkelijke niveau van *I could never have sex with any man who has so little regard for my husband* (1973, 16 woorden), dan wordt het tegendeel bewezen door de verfilming van *The Persecution and Assassination of Jean-Paul Marat as Performed by the Inmates of the Asylum at Charenton Under the Direction of the Marquis de Sade* (1967, 25 woorden). Die is gebaseerd op Marat/Sade, het van oorsprong Duitse toneelstuk van Peter Weiss, zoals gespeeld door de Royal Shakespeare Company. Het geheel draait om een toneelstuk - de moord op de Franse filosoof Marat - in de versie van de bewoners van het krankzinnigeninstituut Asile de Charenton in Noord-Frankrijk onder de regie van Marquis de Sade, die daar zelf lang heeft verbleven en er ook zou sterven.

Kort

De vraag naar de langste titel brengt automatisch ook de zoektocht naar de kortste mee. Om die eer strijden drie films, een Amerikaanse en twee Europese. *Q* (1982) heette oorspronkelijk *The winged serpent, De gevleugelde slang*, en dat zou al genoeg moeten zeggen. Een prehistorisch Azteeks afgodsbeeld komt tot leven in zijn nest bovenop een New Yorkse wolkenkrabber en zaait dood en verderf onder de betere kringen in Manhattan.

M (1931) van regisseur Fritz Lang is, in contrastrijk zwart-wit gefilmd, een klassiek voorbeeld van Duits expressionisme. Maar *M* (de afkorting voor Mörder) is vooral nog steeds de moeite waard om de angstaanjagende rol van Peter Lorre als kindermoordenaar. Er werd in 1951 door Joseph Losey een remake van gemaakt, maar dat bleek een slap aftreksel. Het was ook de inspiratie voor *Shadows and fog* (1992), een van de betere Woody Allen films.

De tweede niet-Amerikaanse productie is *Z* (1969), het portret van Griekenland onder het kolonelsregime waarvoor regisseur Constantin Costa-Gavras de Oscar voor beste buitenlandse film werd toegekend. De film heette aanvankelijk *The anatomy of a political murder, Z* - Grieks voor "Hij leeft" - is het protestsymbool voor het slachtoffer van die moord.

Wim en Pim

Wie onder Nederlandse films naar lange titels wil zoeken, heeft een indrukwekkende geschiedenis tot zijn beschikking. Opmerkelijke voorbeelden van ver vóór het digitale tijdperk zijn *De mesaventure van een Fransch heertje zonder pantalon aan het strand te Zandvoort* (1905, 13 woorden) en *Het gestolen kind, door de trouwe Nero teruggevonden* (1905, 8 woorden).

Maar echt op zoek naar lange Nederlandse filmtitels komt men al snel terecht bij het subsidieverslindende duo Wim Verstappen en Pim de la Parra, in de filmwereld bekend als “Wim en Pim”. Zij schonken ons films met namen als *De minder gelukkige terugkeer van Jozef Katús naar het land van Rembrandt* (1966, 12 woorden).

De intrigerendste is *Mijn nachten met Susan, Olga, Julie, Piet en Sandra* (1975, 9 woorden), die in de voorpubliciteit werd gepresenteerd als een “sex-psycho, suspense mystery thriller”, maar die in de praktijk, dat wil zeggen in de woorden van Ab van Ieperen in het NRC, werd getypeerd als “het werk van een niet onbegaafde filmamateur die op een landerige namiddag een ideetje heeft gekregen en dat onmiddellijk ten uitvoer heeft gebracht, zonder zich af te vragen of het eigenlijk wel zo’n goed idee was.”

Dat Pim de la Parra het ook alleen af kon, bewees hij met *Paul Chevrolet en de Ultieme Hallucinatie* (1985, 6 woorden). In *Hollands Hollywood*, dat een overzicht biedt van “Alle Nederlandse speelfilms van de afgelopen zestig jaar” (Amsterdam, 1995), doet Henk van Gelder een poging de chaos te schetsen te midden waarvan de film moest ontstaan.

Gala Exploitatie
OLYMPIA CIRCUS.
Directie ALBERTS FRÈRES. **ENORM SUCCES.**
Plaatsbespreken zeer Rendzaam! van 12 tot 3 uur iederen dag.
Op speciaal verzoek menigvuldig vernook, zullen de avond-Voorstellingen
aanvangen precies ten 8¹/₂ uur. Einde 10¹/₂ uur.

Hedenavond voor 't eerst geprojecteerd
De alom verwachte enorme Succesopname.
welke in Nederlandsche Hoofdbladen werd
beschouwd als een leuke Interessante geschiedenis.
Heden avond voor 't eerst de groote succesopname
vervaardigd op Zaterdag 21 Juli 1905 in Zandvoort:
De Mésaventure van een Fransch Heertje zonder pantalon
aan het strand te Zandvoort.
Grooté Komische scène afgespeeld in acht tafereelen.

1. Passeren van het strand.	8. Vucht per automobiel.
2. Ontwaken van het Fransche Heertje.	9. Vergeving van Buitengewone (Arrestatie).
3. Ploegen-orkel van Zandvoortsche Politie.	10. Passeren Opzucht Orkest (Frischblazen bladz).
4. Vucht van strand naar dorpskade (golf).	11. Opheuging Kerktoer (Politie Bureau).

Zaterdag en Zaterdagmiddag van 3 tot 4¹/₂ uur extra Voorstellingen voor kinderen en families.
PRIJZEN: LOGE F100, PARTERRE F0,50, II RANG F0,25
FAUTEUIL „100, I RANG „0,20, III RANG „0,10
Exploitatie Albert Frères vertegenwoordigt U eene Expositie van
levende meesterlijk geëlooreerde schilderijen.
Goede wijn behoeft geen krans.

Het is “het verhaaltje van een succesvolle, maar gescheiden thrillerschrijver, die doende is zijn relatie tot vrouwen te onderzoeken - of zoiets, want De la Parra was er de man niet naar om een strakke, glasheldere plot te ontwerpen.

Met de voornaamste acteurs werd een week gerepeteerd, waarbij iedereen naar hartenlust dialogen kon improviseren binnen de opzet. Karin Loomans noteerde die dialogen dan en stelde iets samen dat op een uitgewerkt draiboek leek. Maar ook tijdens

de opnamen was improvisatie nog mogelijk.”

Na de première is nooit meer iets van de film gehoord.